

Publicerad 2020-10-03 22:27 av arcoiris

De tröstlösas armé

Nätterna var vitare förut
Täcket låg där det skulle
Axlarna sjönk ihop
och andades
med dig
Du vet inte vad som hände
Du minns inte ögonblicket då jorden skälvd och
det blev en spricka i marken under dig
Du minns inte
hur
du sällade dig till
de tröstlösas armé

Du är sagan som aldrig berättas,
därför att den har ett smutsigt slut
Du kommer aldrig att få sommarprata
för du har inte hittat din väg ut

En gång var du en liten pojke
med ett kalas
som ingen kom till
En efter en hoppade du sönder ballongerna
De 20 som hade blåsts upp
till ingen nytta alls

Inga soldater stod bakom dig
Ingen red din väg
Skyddslös var du
när du drev in i dimmorna
Du försökte ta dig ut
en gång
Du skulle gå ett program
och möta Gud
Men du klarade inte programmet
och du mötte ingen Gud
Du misslyckades
- även med det

Ibland ser du in i fönstret som var ditt

Det lyser där
och ljuset bländar dig
Nätterna var vitare förut
men inga soldater stod bakom dig
Ingen red din väg

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren arcoiris med Poeter.se id #37867 innehar upphovsrätten